

רעפ 5227/20 - פלוני נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5227/20 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה ב-
עג"פ 49741-06-20 מיום 16.7.2020 שניתנה על ידי סגן הנשיא א'
אליקים, והשופטים ת' נאות פרי ו-א' פורת;
בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש:

החלטה

1. בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט המחוזי בחיפה (סגן הנשיא א' אליקים, והשופטים ת' נאות פרי ו-א' פורת) בעפ"ג 49741-06-20 מיום 16.7.2020, שבגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (השופט מ' גינות) בת"פ 38533-02-19 מיום 1.3.2020.

2. על פי המתואר באישום הראשון לכתב האישום המתוקן, ביום 25.1.2019 תקף המבקש את ארוסתו (להלן: המתלוננת) לאחר שסירבה להכין לו "מטוגנים" בבית משפחתו, בכך שסטר לה בלחי, משך

עמוד 1

בשיערה, ונשך אותה בלחי ובגב. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימני נשיכה ואודם בגב ובלחי.

ביום 7.2.2019 תקף המבקש שוב את המתלוננת בעקבות מריבה בינה לבין אחותו, בכך שדחף אותה, הפילה למיטה, ונתן לה מכת אגרוף באוזן ימין אשר גרמה לדימום.

עוד באותו היום, תקף המבקש גם את אחותו, לאחר שגילה כי היא "יוצאת עם בחור", לשון כתב האישום, בכך שהכה אותה בכתף באמצעות מקל מטאטא. באותן נסיבות אף איים על אחותו, כי יירה בה ובאמה, בכוונה להפחידה או להקניטה.

בנוסף, ובהמשך לאמור לעיל, ביום 9.2.2019 שלח המבקש הודעות "ווטסאפ" לטלפון הנייד של המתלוננת, בהן איים לפגוע בגופה, בחייה ובבני משפחתה.

3. באישום השני לכתב האישום המתוקן נטען, כי ביום 19.10.2018 דפק המבקש על דלת הבית בו התגורר יחד עם המתלוננת, וצעק לאחרונה שתפתח את הדלת. המתלוננת, אשר חששה מהמבקש, הלכה לבית השכן.

בהמשך לכך, הגיע המבקש לבית השכן ותקף את המתלוננת בכך שהרימה ו"סחב אותה" אל ביתם; ולאחר מכן תקף אותה בבית בכך שנתן לה מכת אגרוף ללחי שמאל, משך בשיערה, הצמיד את ידו לפיה וחנק אותה.

כתוצאה ממעשיו אלה, נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימנים אדומים בפניה.

4. ביום 23.5.2019 הרשיע בית משפט השלום בחדרה (סגנית הנשיא פ' ארגמן) את המבקש, על פי הודאתו לאחר הליך גישור, בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); עבירת תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין; שתי עבירות תקיפה סתם של בן זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין; ושתי עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

5. בגזר דינו, עמד בית משפט השלום על הערך המוגן שביסוד העבירות בהן הורשע המבקש, ועל הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלוננת; וקבע כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

בקביעת עונשו של המבקש בתוך המתחם, שקל בית משפט השלום לזכותו את גילו הצעיר והיותו נעדר עבר פלילי; הודאתו בביצוע העבירות שיוחסו לו; והעובדה כי נפרד מן המתלוננת, אירוסיו עימה בוטלו, והוא לא יצר איתה קשר מאז.

לנוכח שיקולים אלה, השית בית משפט השלום על המבקש 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו; 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור עבירות אלימות למשך 3 שנים; ופיצוי למתלוננת בסך 2,500 ש"ח.

6. לאחר שימוע גזר הדין, ולבקשת בא כוח המבקש, הורה בית משפט השלום על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות (להלן: הממונה), לשם בחינת האפשרות כי המבקש ירצה את עונש המאסר שהושת עליו בדרך של עבודות שירות.

7. בחוות דעתו מיום 12.5.2020 מצא הממונה כי המבקש אינו מתאים לעבודות שירות, לנוכח קיומו של יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות המבקש עצמו, אם ירצה עבודות שירות. זאת, בהתבסס על חוות דעת מודיעינית מאת משטרת ישראל מיום 5.4.2020, בה צוין בין היתר כי:

"מהיוועצות עם יח' השטח הרלוונטית עולה כי הנדון [המבקש - י' א'] בעל קשר לארגון פשיעה. כמו כן, מוכר בתחום האלימות והאמל"ח. ישנה מסוכנות מהנדון וכלפיו".

8. בהחלטתו מיום 1.6.2020, לאחר שהונחה על שולחנו חוות דעת הממונה ונשמעו טיעוני הצדדים בדיון לפניו, קבע בית משפט השלום כי המבקש ירצה את עונשו מאחורי סורג ובריה כפי שנקבע מלכתחילה בגזר הדין בעניינו.

9. ערעור המבקש על גזר הדין נדחה בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

נקבע כי העונש שהושת על המבקש הוא "על הצד המקל" וסוטה לקולא ממתחם העונש באופן משמעותי "ללא שום נימוק", חרף חומרת העבירות. זאת, אף שתסקיר שירות המבחן מלמד על סיכון הנשקף מהמבקש, ועל צורך בעונש שיבהיר את חומרת התנהגותו וישמש עבורו כ"גורם מציב גבולות".

עוד הודגש, כי בית משפט השלום מלכתחילה לא קבע כי המבקש יישא בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו בדרך של עבודות שירות. הפנייתו לקבלת חוות דעת הממונה והמידע המשטרתי נעשתה אך לאור בקשת בא כוח המבקש - ומשזו הייתה שלילית, אין כל פגם בהחלטה כי המבקש יישא בעונשו מאחורי סורג ובריה. זאת, בפרט לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שבהן הורשע המבקש.

10. מכאן הבקשה שלפניי, אשר לצידה הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת עליו.

לטענת המבקש, היה על בית משפט השלום לעיין בחומר המודיעיני שעמד בבסיס חוות הדעת של משטרת ישראל בעניינו, ואף לזמן את נציגי המודיעין במשטרה לדין במעמד צד אחד באשר לתוכן החומר המודיעיני בטרם החליט כי יישא בעונש המאסר בפועל שנגזר עליו מאחורי סורג ובריח.

עוד נטען, כי הבקשה מעוררת סוגיות עקרוניות באשר לקריטריונים להטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח במקרים בהם הוא ניתן לריצוי בעבודות שירות, ואמות המידה לבחינת החומר המודיעיני במעמד צד אחד, המצדיקות מתן רשות ערעור.

11. דין הבקשה להידחות.

12. כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם מתעורר חשש מפני עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם לו.

זאת ועוד, בקשת רשות ערעור המופנית כלפי גזר הדין לא תתקבל אלא במקרים של סטייה מהותית ממדיניות הענישה המקובלת בנסיבות דומות (רע"פ 1774/20 אלפקיר נ' פרקליטות המדינה, פסקה 6 (11.3.2020)).

עניינו של המבקש אינו בא בגדר מקרים חריגים אלה.

13. בית משפט זה שב ועמד על חומרת עבירות האלימות שבהן הורשע המבקש, ועל הגישה המחמירה שיש לנקוט בה כלפי מבצעה.

כך למשל, ציינתי ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.4.2019):

"עבירות אלימות נגד בן זוג פוגעות בשלמות גופו של בן הזוג, בביטחונו, בכבודו ובשלמות חייו. יש לייחס לעבירות אלו חומרה יתירה, באשר ככלל הן מתרחשות בין כתלי הבית באופן הסמוי מן העין, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים בין בני הזוג, ולעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בן או בת הזוג".

לנוכח מדיניות הענישה בעבירות אלה; התנהגותו האלימה והמאיימת של המבקש, החוזרת ונשנית

לפרקים כלפי בת זוגו ואחותו; תסקיר שירות המבחן השלילי בעניינו; וריבוי העבירות בהן הורשע - אני סבור כי העונש שהושת עליו מקל עמו, ובוודאי אינו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה באופן המצדיק מתן רשות ערעור.

14. אשר לטענות בדבר עיון ודיון בחומר המודיעיני, הרי שבעיקרן אלה נסובות על עניינו הפרטי של המבקש, ומכל מקום בנסיבות העניין לא מצאתי כי יש בכך כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

15. בקשת רשות הערעור נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ט"ז באב התש"ף (6.8.2020).

ש ו פ ט
